

добни имъ намѣстницы, нещатъ ся намѣри. Увѣрява ни
іоще че, въ тая година, учебните завѣденія, щатъ ся раз-
широчи, съ безрѣдното посѣщеніе на излишни имъ учите-
ли и съ смалваніето на ученическото число. Казва іоще
че, попричина, на нови нѣкойси уредби, тая година, за
много отъ насъ, ще бѣде послѣдната. Церквите, учили-
щата и общите именія, щатъ ся нареди тѣй, щото, на-
родните ни жертвеницы, безъ да ищатъ, да невлизатъ въ
безсвѣстни искушенія. Тая година, както и всяка дру-
га преминала, ще има: четири годишни времена, сир:
Пролѣтъ, Лѣто, Ёсенъ и Зима. Тия четвѣртини, ще сѣ
изобилни съ своиствените си качества т. е. Пролѣтъ тѣ,
съ засмѣното си лице; Лѣтото, съ плодоносните и пріятни-
те си дны; Ёсенъ тѣ, съ плодоносни дѣждове, за друга
бѣдна година, и зимата, както си є обычно, съ вѣтаръ снѣгъ
и студове. Тукъ ся звѣздобройца въспира и казва че, ако
всякъ, въ другите три прѣдходящи четвѣртини, съ тру-
долюбіето си, не си прибави потрѣбите за суровата зи-
ма, ще ся каи и ще ся посрами, като щурсца предъ мръ-
вунките. Сѣщия звѣздоброець, завѣщава ни: Трудолю-
біето, Првдолюбіето, искреноста и смиреніо то, като на
отвраща: отъ ненависта, гоненіето, лихоимството лѣноста
и гордоста. Той казва че, това послѣдното зло, единъ
отъ смертоносните грѣхове, є коренатъ на чувствителното
заслѣпяваніе, че то докарва чловѣка въ положеніе, щото, и
тия, си, камъ Бога длѣжности да пренебрегай; казва че, гор-
достѣ є гнусното облѣкло на невѣжеството и че съ него, само
невѣжките ся убличатъ, и на конецъ, неможе да бѣде
човѣкъ гордъ, догдѣто не є чловѣкомразецъ. Да бѣдеме
прочее, дума той, съвестни, правдолюбиви, снизходителни
великодушни и безпристрасни, и тѣй ще ся удостоимъ, за
чловѣческото найминованіе, което носиме.
